

Czytania: 1 Mch 4,36-37.52-59; 1 Krn 29,10-11abc.11d-12; Aklamacja J 10,27; Łk 19,45-48

To co łączy dzisiejsze czytania to temat oczyszczenia świątyni. Księgi Machabejskie opisują historię walki rodu Machabeuszy z Królem Antiochem, który chciał podporządkować sobie Judeę i zaprowadzić w Jerozolimie zwyczaje typowe dla miast hellenistyczny, w których czci się bogów greckich (Zeusa) i buduje się teatry i gimnazjony - miejsca ćwiczeń fizyczny (167 r przed Ch). Przez to, kiedy Judea odzyskała niezależność 164 roku przed Ch., należało na nowo oczyścić świątynię skalaną obcym kultem i całe wzgórze świątynne przystosować na nowo do składania ofiar zgodnie z Prawem Mojżeszowym. Dzień ten stał się świętem światła i radości z powrotu do tradycyjnego kultu świątynnego. Istnieje też legenda, że podczas porządkowania świątyni znaleziono małe naczynko z oliwą, które w cudowny sposób zasilalo lampę świątynną przez 8 dni. Święto to jest obchodzone przez żydów także obecnie według ich kalendarza wypada to święto przeważnie w grudniu. Z tym świętem oczyszczenia poświęcenia świątyni zwanym chanuka, zwanym również świętem świateł zapalenie światła w świątyni, czy w domach, jest też związany charakterystyczny świecznik chanukowy, który różni się od 7 ramiennej menorah tym, że ma 9 pojemniczków na oliwę lub specjalne świeczniki zrobione w sposób artystyczny, w systemie 8 + 1 i od tej jednej zapala się każdego dnia dodatkowe światełko.

W dzisiejsze Ewangelii słyszymy że Jezus, który w Ewangelii Jana mówi: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia”, On sam dokonuje pewnego oczyszczenia świątyni. Jezus chce zwrócić uwagę, że prawdziwy kult, służba bogu ma opierać się na modlitwie, która ma płynąć do Boga, i wszystko temu jednemu celowi ma służyć. Ponieważ wydaj się, że tradycyjny kult, opierający się o ofiary ze zwierząt i pokarmów rozrósł się tak, bardzo, że wzgórze świątynne przypominało zoo, albo targ, gdzie się handluje zwierzętami czy innymi produktami na ofiary z pokarmów. Jezus chce przywrócić sakralny, święty charakter świątyni, gdzie oddaje się przede wszystkim cześć Panu Bogu, a nie załatwia się żadnych prywatnych interesów. Świątynia ma być miejscem wielbienia Boga i spotkania z Nim było jak najpełniejsze. To wydarzenie jest też zapowiedzią tego, że wkrótce Jezus zmieni sposób patrzenia na to, czym jest świątyni, i na czym ma polegać oddawanie czci Panu Bogu: „Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec” i że wkrótce mury świątyni również nie będą istotne, ale w centrum będzie osoba Jezusa Chrystusa, Syna Bożego i Jego ofiara ponawiana na ołtarzach całego świat, przez którą dokonało się zbawienie, dokonało się pojednanie z Bogiem i wyzwolenie z niewoli grzechu i śmierci.

Prośmy Pana Boga, aby On był zawsze dla nas światłem i przewodnikiem, który uczy nas jak być dziećmi Bożymi.

o. Wiesław Jonczyk SJ